

கன்னோட்டம்

கன்னோட்டம் KANNOTTAM

நேசிக்கப்பட
வேண்டியது
மகத்தான
வாழ்வே
தவிர
மரணமல்ல!
வாழ்வை
நேசிப்போம்!!

வெளியீடு - 19

01 ஆகஸ்ட் 2002

விலை: - 10.00

சமாதான முயற்சிகள் தொற்றுப் பொகுச் சூடாது

து மிழ் புத்திஜிவிகள் சிலர் சமாதானத்திற்கான இறுதி சந்தாப்பம் இதுதான் என்று கூறுகிறார்கள். புளிகளோ இந்த முயற்சிதோல்வியுற்றால் அது இறுதி யுத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள்.

இந்த ஆரூடங்கள் கோஷங்கள் ஓருபுறம் இருக்க சமாதானம் வரும் பதே முக்கியமான விடயமாகும்.

20 வருடங்களின் பின் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள தற்காலிக அமைதி தூம்நிலை நிரந்தரமாக வேண்டும் என்பதே அவர்களின் விருப்பம். இதற்கு முன்னரும் இதே போன்ற தூம்நிலைகள் ஏற்பட்டு எல்லாம் கானல் நீராகிய சம்பவங்கள் கடந்தகால வரலாற்றில் காணப்படுவதே. அதனால் இந்த தூம்

வின் எதிர்காலம் பற்றிய அச்சுமும், பீதியும் சந்தேகமும் மக்களுக்கு உண்டு.

இதனை போக்கு வேண்டியது சம்பந்தமிட்ட தரப்பினரின் கடமையாகும்.

எமது பிரதேசங்களில் நாம் சுயமரியாதை, கெளாவும், ஐந்நாயக உரிமைகளுடன் வாழலாம் என்ற பெருமளவினரினாலும் வாழும் மக்களின் கனவு கணளை எவ்வாறு நன்வாக்குவது என்று மக்களின் அன்றாட கடமைகளில் இருந்து அவர்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார நடவடிக்கைகளின் மீது எரிச்சல் ஊட்டும் அளவுக்கு அருவருக்கத்தக்க தலைமீடுகள் உண்டு.

காணப்படுகின்றன.

களாகும்.

கொடிய சர்வாதிகார ஆட்சிநடைபெறும் நாடுகளில்தான் இத்தகைய தலைமீடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு கட்டத்திற்கு மேல்மக்கள் தாங்க முடியாமல் பொங்கி எழுந்த சம்பவங்களும் வரலாற்றில் உண்டு.

ஒரு சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு பன்முகத் தன்மையும், ஐந்நாயகமும் அடிப்படை நிபந்தனை

ஆனால் இங்கு பீதியின் நிமில்லசமூகத்தை நிரந்தரமாக வைத்து விடுவதற்கு சிலர் முயற்சிக்கிறார்கள்.

சமாதானம், இடைக்காலத் தீவு என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர 20 வருடங்களுக்கு மேலாக தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்களுக்கு அதற்கு மேல் 50 வருடங்களாக முகம் கொடுத்து வந்த தேசிய

தொடர்பு 02 ம் யக்கம்

அ சியாவில் எமக்கு அண்மையில் மிக்கியமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கதந்திரத்துக்காக கால்

ஜனநாயகமும் தேசியவிடுதலையும்

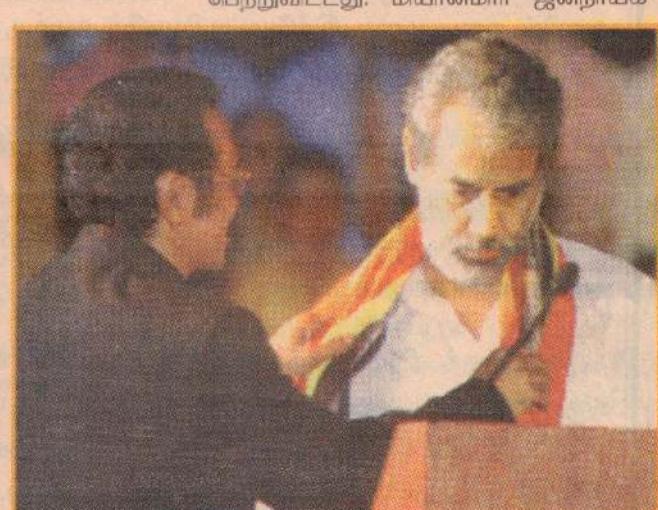
வைக்கப்பட்டிருந்த ஜனநாயகப் போராளி அங்ஶாங்கக் கீ வீட்டுக் காவலில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

இந்த இரண்டு உலக நிகழ்வுகளில் ஒன்று ஒரு தேசத்தின் விடுதலை பற்றியது.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்த இரண்டு காரியங்களும் நடைபெற வேண்டி இருக்கின்றன. ஆனால் நடைபெறவில்லை.

மியன்மாரில் ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்திற்கும், திமோரில் ஸனானா கல்மோவாவின் தேசிய சுதந்திரத்துக்கான போராட்டத்திற்கும்

அமோகமான சர்வதேச ஆதரவு இருந்தது. ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரை அது இமக்கப்பட்டு

ஆட்சி அதிகாரத்தை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. இவை எமக்கு நம்பிக்கையுட்டும் நிகழ்ச்சிகள்.

நாற்றாண்டு காலம் போராடிய கிழக்குத் திமோர் விடுதலையடைந்து விட்டது. அதேவேளை மியான்மாரில் இராணுவ ஆட்சியாளர்களால் சிறை

மற்றையது இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சியிலிருந்து ஜனநாயகத்திற்கான மாற்றுக் காலங்கள்

நல்லோட்டம்

ஓரு சுதந்திர தேசத்தின் பிரசவம்

2002 மே 20 நள்ளிரவு இந்தோனேசிய தீவுக் கூட்டங்களில் ஓன்றான கிழக்குத் திமோரில் சுதந்திர தீவியின் உதயமாகியது.

1975இல் போர்த்துகோயர் திமோரை விட்டுச் சென்ற பின் இந்தோனேசியா பலவந்தமாக திமோரை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. கிழக்குத் திமோரின் விடுதலைக்கான சுதந்திர போராட்டம் ஆரம்பமாகியது. பல்லா மிரக் கணக்கான உயிரிழப்பும் பொருளாதார அழிவும் ஏற்பட்டது. இறுதியில் 1999 இல் ஐ.நாவின் அனுசரணை யுடன் நடைபெற்ற சர்வஜன வாக்கெடுப்பு ஒன்றில் கிழக்குத் திமோர் மக்கள் தாம் தனிநாடாக செல்வதையே விரும்புவதாக வாக்களித்தனர்.

அந்த மக்களின் அபிலாஷஷ்மின் அடிப்படையில்தான் 20ம் நிக்தி நள்ளிரவு கிழக்குத் திமோரின் சுதந்திரக் கொடி ஏற்றப்பட்டது.

கிழக்குத் திமோரின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடிய பிரட்லின் இயக்கத்தின் தலைவர் ஸனானா கஸ்மாவோ மிக நீண்ட காலம் இந்தோனேசிய சிறையில் இருந்தவர். ஒரு கவிஞர், சிறந்த மனிதநேய ஜனநாயகவாதி.

விடுதலைக்காகப் போராடுவர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லக்கூடாது என்பது சுதந்திரத்துக்காகப் போராடிய திமோரின் எழுதப்படாத புரிந்துணர்வு விதியாக இருந்தது.

அவர்களுடைய போராட்டம் வெகுஜனங்கள் பங்குபற்றும் ஜனநாயக உள்ளடக்கம் கொண்டிருந்தது.

வறுமையும், மிடமையும் கிழக்குத் திமோரை ஆக்கிரமித்திருந்த போதும் அவர்கள் சுதந்திர தாகம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்.

இந்தோனேசியர்களில் ஒரு கணிசமான பிரிவினர் கூட கிழக்குத் திமோர் மக்களின் நியாயமான போராட்டத்தை அங்கீகரித்தார்கள். அவர்கள் இந்தோனேசியாவின் ஏனைய மக்களில் இருந்து வேறுபட்ட தனித்துவம் வாய்ந்த சமூகப் பிரிவினர் என்பதை அங்கீகரித்தார்கள். கிழக்குத் திமோர் மக்கள் பெரும்பான்மையேர் கிறிஸ்த தவர்களாவர்.

ஸனானா கஸ்மாவோ சிறையில் இருந்து விடுதலையாகிய போது சிறைக்காவலர்கள் பல்ல அழுதார்களாம். அவரின் நடைமுறை இந்தோனேசியாவில் தமக்கு அத்தகைய தலைவர் இல்லையென்று ஏங்கினார்களாம்.

நாழும் இருக்கிறோமே சொந்த சகோதரர்களை மதிக்காத, ஜனநாயக உணர்வு சிறிதும் இல்லாத, அதிகார வெறி கொண்ட கொலை கலாச்சாரம் மிகுந்த சமூகத்தில் அல்லவா வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கிழக்குத் திமோர் மக்களின் பேராட்டத்தை உலகம் கருணையுடன் அனுகியது. ஈழத் தமிழர்கள் தொடர்பாக உலக அரங்கில் இருந்த நல்ல அபிப்பிராயங்கள் ஜனநாயக விரோத செயற்பாடுகளினால் அடிப்பட்டு போயிற்று.

“குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே பவிசு கொட்ட தவிசம் உண்டோ” என்ற பாரதியின் வரிகள்தான் இங்கு ஞாபகத் துக்கு வருகின்றது.

சமாதான முயற்சிகள் தோற்று.....

ஒடுக்குமுறைக்கு என்ன தீவு என்பதை பற்றி யாரும் பேசுவதில் ஈல். எது தீவு என்பதே இங்கு பிரதானமானது.

அந்தத் தீவு பற்றிய கலந்துரையால் மக்கள் மத்திமில் நடைபெற வேண்டும். எமது ஊடகங்களிலும் எத்தகைய தீவு என்பது பற்றிய ஏந்த கருத்தாலும் இல்லை. அதே போல் அரசாங்கம் நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சி நிரவிலும் அது இல்லை.

பிரதான விடயத்தை மக்களின் விவாதத்துக்கு விடாமல் மர்மமாக நடந்து கொள்வது விபரித விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும்.

சமகாலத்தில் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு தீவு காணப்பட்ட நாடுகளில் வெளிப்படை தன்மை இருந்தது. சமூகத்தின் வெவ்வேறு பிரிவினின் கருத்துக்களுக்கு இடமிக்கப்பட்டது. தென்னாபிரிக்காவில் அத்தகைய முறையிலேயே தீவு காணப்பட்டது.

இத்தகைய கருத்தால்களில் ஈடுபடுவது யாரையும் நோக்கை வெக்கும் என்று யாரும் கருதுவார்களாக இருந்தால் அவர்கள் கனவில் வாழ்கிறார்கள் அல்லது தங்களை தாங்களே மராற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்றே அந்தமாகும்.

தற்போதைய சமாதான நல்லை

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்னச் சூழல் முறிவடையாமல் இருப்பதும் அதேபோல தமிழ் மக்களின் நீண்டகால பிரச்சினைக்கு எத்தகைய தீவு காணப்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பான ஆரோக்கியமான ஆயுவகளும் விவாதங்களும் தற்போதே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

அத்தகைய ஒரு நிகழ்வில் பங்கு பற்ற தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் சகல சமூக அரசியல் சக்திகளுக்கும் உரிமை உள்ளது.

இந்த உரிமையை பாதுகாப்பதை உத்தரவாதப்படுத்திக் கொண்டே மேற் கொண்டு முன்னேற முடியும்.

எப்படி அழைப்பது?

ஓ! எல்லாம் வல்லவனே உனக்கு

புல்லும் ஆயுதந்தான் போற்றிப் பரணியை உனக்காகப் பாடுவேன் ஆனால் நீருக்குள்

நெருப்பைக் கொண்டு செல்லும்

உனது வல்லமையால் மீன்கள் அல்லவா செத்து மடிகின்றன?

தோலிருக்க சுளைதின்னக் கூடிய நீ சுளையை விட்டு விட்டு தோலை மட்டும் கெளவிக் கொண்டதென்ன?

ஈனவும் விடாமல் மேயவும் விடாமல்

இடறி விழுத்தும் உனது

வல்லவத்தனத்தின் மேல் சாதுவும் சினக்கும் போது அதனை பாதகன் என்பாயாகில் உன்னை மட்டும் எப்படி அழைப்பது?

இக்கவிதை நாடகாசிரியரும், கவிஞரும், எழுத்தாளரும், சமூக விடுதலைப் போராட்டகாரருமான தீருவி ஜெகநாதன் அவர்களின் வேலி கவிதைத் தொகுதியிலிருந்து பிரசிக்கப்படுகிறது.

தலைநகரம்: டிலி (Dilli)

சனத்தொகை: 7,38,000

தலா நபர் வருமானம்: வருடம் 478 அமெரிக்க டொலர்

பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம்: 1999 - 2000 வரை 40வீதம் 2000 - 2001 வரை 18 - 20வீதம்

வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வோர்: 41வீதம்

அரசியலமைப்பு: பாராஞ்சமன்ற அரசியலமைப்புடன் ஜனாதிபதி நாட்டின் தலைவராக இருப்பார்.

ஜனாதிபதி: ஜோஸ் ஸனானா கஸ்மாவோ.

முதலமைச்சர்: மாரி அல் கதிரி.

மதம்: ப்ரோமன் கத்தோலிக்கம்.

உத்தியோகமொழி: போர்த்துக்கீஸ், ரிரம் (Tetum)

பிறமொழிகள்: இந்தோனேசியம், ஆங்கிலம்.

சராசரி வயது: 57

எழுத்தறிவு: 50வீதத்திற்கும் குறைவு.

பிரதான உதவி வழங்கும் நாடுகள்: ஜப்பான், அவுஸ்திரேலியா, ஜிரோப்பிய யூனியன், அமெரிக்கா.

பிரதான முதலீட்டாளர்கள்: இந்தோனேசியா, சிங்கப்பூர், அவுஸ்திரேலியா.

தோழர்களே, நன்பர்களே, வாசகர்களே!

அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், ஆலோசனைகளையும், ஆக்கங்களையும் கண்ணோட்டம் வரவேந்தியது.

அனைத்து நேரடித் தொடர்புகளுக்கும்:

E.P.I.C., Box No: 95

95144 Garges Les,
Gonesse Cedex,
France.

E.P.I.C., Box No: 0362
71603 Ludwigsburg,
Germany.

B.M. Box No: 1738
London - Weix - 3nn,
U.K.

P - Fach No: 506

Bern - 17,
Switzerland.

P - Box No: 7183

Arumpakkam,
Chennai - 106,
India.

310 ஆஸ்பத்தி வீதி
யாழ்ப்பானம்.

021 2022,

29 ஏ, வாவிக்கரை வீதி
மட்டக்களப்பு.

065 25669</p

இடைக்கால நிர்வாகம் தாயகக் கோட்பாடு

ரணிலின் நிலைப்பாடு

தெ நபகுதி விகாரை ஒன்றில் நடை பெற்ற சமய நிகழ்ச்சி ஒன்றில் பிரதமர் ரணில் உரையாற்றுக்கையில் இடைக்கால நிர்வாகம் பற்றி இன்னும் நாம் முடிவு எடுக்கவில்லை. தாயகக் கோட்பாட்டை நாம் அங்கீரிக்கவில்லை என தெரிவித்துள்ளார்.

இங்கு ஒரு பாரிய சிக்கல் எழுகிறது. இன்பிரச்சினைக்கு தீவு காண முற்படும் போது சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்புக்களுக்கும் இடையே நம்பிக்கைகள் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அதற்கு யுத்தத்தின் விளைவாக உருவாகியுள்ள நாளாந்த நெருக்கடிகளில் தளர்வு ஏற்பட வேண்டும். ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயம்.

ஆனால் அதற்காக பிரச்சினைகளின் சகல பரிமாணங்களையும் கணக்கில் எடுக்காமல் விட்டுவிட முடியாது.

தீவு என்று வரும்போது வடக்கு கிழக்கில் செயற்படும் பல்வேறு சமூக அரசியல் சக்திகள் ஜனநாயகம் மனித உரிமை மக்களின் அபிலாஷைகள் பிரதிநிதித்துவம் என்பன கருத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

எது வசதியோ எது இலகுவானதோ அதனை செய்துவிட்டுப் போவது என்று இருக்க முடியாது.

உதாரணமாக புலிகளை மாத்திரம் திருப்பிடுத்துவதையே குறியாகக் கொண்டு அரசு செயற்படுகையில் அங்கு மற்றுவர்களின் உணர்வுகள் அபிலாஷைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

அதேபோல் தமிழ் மக்களுக்கு அரசு எத்தகைய தீவு வழங்கப்போகிறது என்பதிலும் மக்கள் அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒற்றையாட்சியின் கீழால் அல்லது சமஷ்டியால் அல்லது தனி நாடா இந்தவிடயங்கள் தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டும்.

அரசும் புலிகளும் தத்தமது நலன்களில் இருந்து கில் முக்கிய விடயங்களை வசதிக்கேற்ப மறந்து அல்லது மறைத்து செயற்படுகையில் மக்கள் இருப்பில் விடப்பட்டவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

தெற்கின் தாங்கமுடியாத பொருளாதாரச் சுமையையும் சமாளிப்பதற்கான அவகாசத்தை பெறுவதற்காக அரசு இன்பிரச்சினையை உபயோகிப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள போவதில்லை. ஏனெனில் அது இதய சுத்தியில் இருந்து அல்லாமல் நிர்ப்பந்து நாடு இந்தியா.

இந்தியாவின் அந்தப் பெருமைக்கு மேல் கருப்பு அடையாளமாக நடைபெறுவன் அன்மைக்கால இன வன்முறைகள். அதற்காக இந்தியாவில் இன மோதல்கள் இன்று நேர்று ஆறும் பித்ததாகக் கரு வரவில்லை. இந்திய உப கண்டம் பிளவுபட்டு

குஜராத் தொடரும் துயரம்

கள் தூபம் போடுகின்றன.

பாகிஸ்தானின் உளவு ஸ்தாபனமான ஐ.எஸ்.ஐ இன் காங்கள் இந்தியாவில் அகல விரிந்திருக்கிறது என்று கடந்த ஒன்றை தசாப்தங்களாக இந்தியாவினுள் நடந்துவரும் சம்பவங்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

மும்பாயில், கோயம்புத்தூரில், பெல்லி செங்கோட்டையில், இந்திய பாரானுமன்ற வளாகத்தில், காஷ்மீரில் நடைபெற்ற சம-

உள்ளுரில் இருந்து செயற்படும் சக்திகளை நாம் குறைத்து மதி ப்பிட முடியாது.

பாபர் மதுதியை உடைத்த வர்கள் இந்திய ஐக்கியத்தின் சிகரங்களைத்தான் சிதறடித் தார்கள் என்பது புரிந்திருக்குமோ என்னவோ ஆனால் இங்கும் மனிதர்களின் மிருக உணர்ச்சிகளைத் தாங்கிவிட்டு அதில் அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதே நோக்கமாக இருந்தது என்பதில் ஜயமில்லை.

இந்தியாவில் சமூகம் இந்து, முஸ்லீம் என பிளவுபட்டுக் கிடக்கவில்லை. உதாரணமாக தமிழகத்தில் இல்லாமிய மத நம்பிக்கை உடையோரும் இந்து மத நம்பிக்கை உடையோரும் தம்மை தமிழர்களாகத்தான் கருதுகிறார்கள். இவ்வாறான நிலைமை பெரும்பாலான இந்திய மாநிலங்களில் காணப்படும் உண்மையே.

ஆனால் இன்று இந்திய முழுவதும் சமூகத்தை இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள் என்று பிளவுபடுத்தும் வேலைகள் நடைபெற கின்றன. இந்து தீவிரவாதிகள், இன்பாதக தலையீரர்களும் போதும் சுதாப்பாடு உருவாக்கும் சூழ்நிலையான-

தக்தில் இருந்தே எழுகிறது. அது பலவின மானது.

அடுத்த விடயம் இடைக்கால நிர்வாகத்தை விட்டு விட்டு ஆணி வேரான பிரச்சினைகளை அனுக வேண்டும் என்று நாட்டின் பிரதான எதிரணியான பொதுஜன முன்னணி கூறுகிறது.

களில் சபிட்டி தவிர்ந்த ஏனைய கட்சிகள் அந்த தீவு திட்ட யோசனைகள் ஒன்றும் இல்லாதவை என்று எதிர்த்தன.

இன்பிரச்சினைக்கு தீவு முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படும் போது அதற்கு எதிராக செயற்படுவது இலங்கை அரசியலில் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலான பாரம்பரியம்.

ஆனால் தற்போது இதய சுத்தியுடனான முயற்சிகள் தேவை இலங்கையின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் என்று கூறும் ஜேவியில் இன்பிரச்சினை தொடர்பாக இடதுசாரி கோட்பாடுகளுக்கு விரோதமான பேரினவாத நிலைப்பாட்டையே கொண்டுள்ளது.

இந்த நாட்டின் இன்பிரச்சினை விவகாதத்தை அதுவொரு பேரினவாத கட்சியாக தொழிற்பட விரும்புகிறது. அது இலங்கைப்பாரானுமன்ற அரசியலில் தவிர்க்க முடியாத அம்சமுமாகி விட்டது.

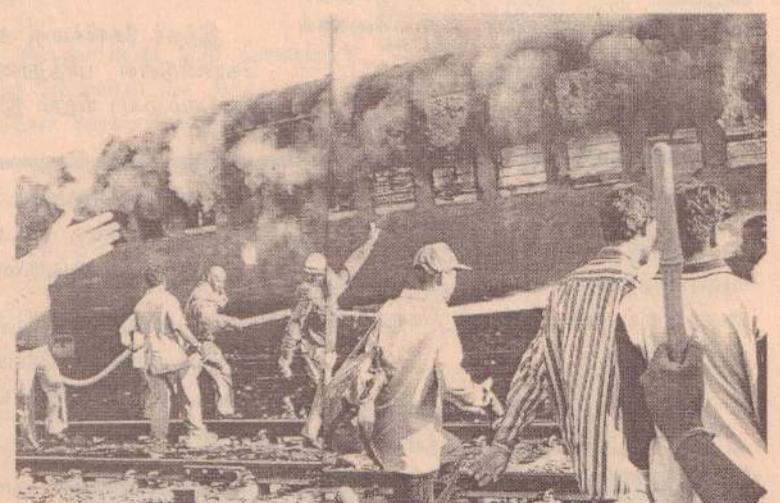
ஆனால் தென்னிலங்கையின் பிரதான அரசியல் சுத்திகள் இன்பிரச்சினைத்தீவு அதிகாரப் பகுவு தொடரில் ஒரு இனக்கப்பாட்டுக்கு வருவதும் அதனைத் தீட்ட வட்டமாக முன்வைப்பதும் இன்றைய வரலாற்றுத் தேவை.

எல்லரிசு தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு என்ன தீவு என்பதை தெளிவாக முன்வைக் க வில்லை. வன்னியில் நடைபெற்ற பத்திரிகை யாளர் மாநாட்டில்

“அகச் கயநினைய உரிமை” என்றொரு வார்த்தைப் பிரயோகம் பாலசிங்கம் அவர்களால் பாலிக்கப்பட்டது. ரணிலும் அதனை பிடித்துக் கொண்டு விட்டார்.

ஆனால் வார்த்தை தவறவிடுவது ஒன்றும் தமிழ் அரசியலுக்கோ இலங்கை அரசியலுக்கோ புதிதான விடயம் அல்ல. மீண்டும் ஒரு யுத்த களியைப் பார்ப்பதற்கு மக்களோ, சர்வதேச சமூகமோ தயாரில்லை. சிந்தித்து செயற்படுவார்களாக.

-மதியுகி-

இவை தோற்கடிக் கப்பட வேண்டும். மதச்சாரப்பற்ற இந்தியாவின் பெருமை காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

ஒரு வருடத்திற்கு முன்னர் மிகப்பெரிய பூகம் அன்றத்தை துக்க உடல்களிய குஜராத்தில் ஆயிரம் பேர்வரை மரணித்துவிட்டார்கள். என்னும் போதும் செய்து நோக்கமாக இருந்தது என்று வேண்டும் சொல்ல வேண்டும்.

நாம் தென்னாசியாவின் பிரஜைகளில் ஒரு பகுதியினர் என்ற வகையில் பல்வேறு இன, மத, மொழி மக்களிடையே சந்தேகங்களை அகற்றி பரல்பர புரிந்துவர்களை ஏற்படுத்த ஒவ்வொரு மக்கள் பிரிவினரும் சுயமரியாத கெளரவத்தை உறுதிப்படுத்த இதய சுத்தியுடனான தேடலில் ஈடுபட வேண்டியது அவசியமாகும். குண்டுசடியில் குதிரை விடும் காரியங்களை விட்டுவிட முடியாது.

இந்த நிலை தொடர் அனுமதித்தால் அது இந்தியாவின் ஒரு பகுதியினர் என்ற வகையில் பல்வேறு இன, மத, செயற்கடிகளை அகற்றி பரல்பர புரிந்துவர்களை ஏற்படுத்த ஒவ்வொரு மக்கள் பிரிவினரும் சுயமரியாத கெளரவத்தை உறுதிப்படுத்த இதய சுத்தியுடனான தேடலில் ஈடுபட வேண்டியது அவசியமாகும். குண்டுசடியில் குதிரை விடும் காரியங்களை விட்டுவிட்டு மதுசிந்தனைக்கு இட்டுள்ள வேலி களை தகர்த்த தெரிவித்து விடும் காரியங்களை விட்டுவிட முடியாது.

-மனுசி-

போது நடந்த இன வன்முறைகள் சரித்தர சோகங்கள்.

ஆனால் இன்று மக்களின் மனங்களில் நஞ்சை வார்ப்பதற்கு உள்ளூர், அந்திய அடிப்படைவாத சமூக விரோத சக்தி

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org/aavanaham.org

தெ ஸ்விலங்கை அரசி யல்வாதிகள் பலர் திட்டங்களை இந்தியக் கரிசனை ஏற்பட்டு மாறி மாறி விரைவில் பற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டா ரநாயக்கா அவர்கள் காலங்களின் காங்கிரஸ் அமைச்சர் மாதவராவ் சிந்தியா அவர்களின் நினைவுத்தினக் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தது ஞாபகம் இருக்கும். அதேசமயம் அமைச்சர் ஜி.எஸ் பீரிஸ் அவர்களும் அங்கு சென்றிருந்தார்.

அரசியல் யாப் பின் படி அரசின் அதியுரை தலைவர் ஒரு வரும் இன்னொரு அமைச்சர் அவை அமைச்சரும் டெல்லி முக்கியஸ்தர்களைச் சந்தித்து அளவளாவுவதில் ஈடுபட்டனர்.

தற்போது பிரதமர் ரணில் இந்தியா சென்றுவந்துள்ளார்.

பதவியேற்ற கையடிடன் இந்தியாவுக்குச் சென்று தலைமன்னாருக்கும் இராமேஸ்வரத்துக்கும் இடையில் பாலம் அமைப்பது பற்றியும் போருளாதார ஒத்துழைப்பு பற்றியும், இனப்பிரச்சினைக்கு சமாதான தீர்வு காண்பதற்கான பேச்சுவார்த்தை நடத்திய ரணில் தற்போது தாய்வாந்து பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னர் இந்தியா சென்றுவந்திருக்கிறார்.

இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு

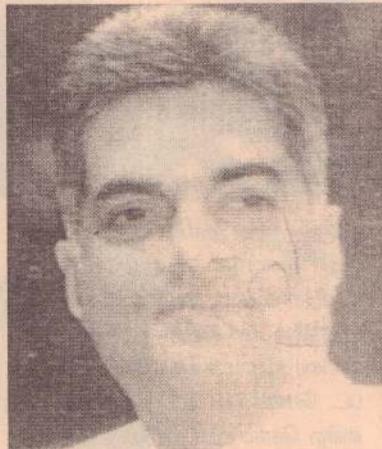
தென்சிலங்கை அரசியல்வாதிகளின் கிந்தியப் படியெடுப்பு

காண்பதில் யாருடன் பேசினாலும் இந்தியாதான் இங்கு இருதியூப்புச் சொல்ல வேண்டும்.

அதனால்தான் எதிர்கட்சித் தலைவர் மகிந்த ராஜபக்ஷவும் அமைச்சரவை அங்கத்தவர்களும் இந்தியா செல்கின்றனர்.

இந்தியா தற்போது நடப்பு நிலவரங்கள் தொடர்பாக என்ன சொல்கிறது? இலங்கையின்

இறைமைக்கும் ஒருமைப்பட்டுக்கும் உறுதியான உத்தரவாதம் வழங்குமா என்பதெல்லாம் இவர்களின் மனவோட்டங்களாகும். எல்லார்ஜெயும் விட இந்தியா இதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறதோ? இல்லையா? என்பதெல்லாம் இவர்களுக்கு முக்கியமானதாகும்.

பிரபாகரனை இந்தியாவுக்கு

இராணுவம் போய் பிடித்து வரவேண்டும். என்று ஜெயலலிதா தலைமையிலான அ.தி.மு.க தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது.

வட இந்தியா மாநிலங்கள் சிலவற்றில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி வாகை சூடியது. இன்னோரள்ள விடயங்கள் இவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டியிருக்கலாம்.

தனது பிராந்திய உள்ளுருங்களுக்கு விரோதமான சக்திகளின் கைகளுக்கு ஒரேயடியது. இன்னோரள்ள விடயங்கள் இவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டியிருக்கலாம்.

-உபகண்டத்தான-

க டந்த நூற்றாண்டின் இறுதி 50 வருடங்களும் இந்த நூற்றாண்டின் முந்பகுதியினதும் வரலாற்று துயராகிவிட்ட பாலஸ் தீர்வுகளின் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வை பெற்றுக் கொடுப்பதில் சர்வதேச சமூகம் தவறு இழைத்து விட்டது என்பது ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும்.

பாலஸ்தீனப்பிரச்சினை 1990 களில் தீர்வு காணப்பட்டு விட்டது என்ற நம்பிக்கை காசாவி லும், ஜெரிக்கோவிலும் பாலஸ் தீன் ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டபோது துளிர் விட்டது. ஆனால் இப்போதும் பாலஸ்தீனியர்கள் உச்சி வெயிலில் பாலைவன கடு மணவில் தளராத குதந்திரதாகத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த ஒரு மாத காலமாக ரம்பல்லா, ஜெரின் மற்றும் பாலஸ்தீன் நகரப் பிரதேசங்களில் இல்லேவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனங்கள் உலக மனித குலத்திற்கு எதிரானவை. யாசீர் அரபாத் அவர்களை அவரது காரியாலமயத்தி

ஏரியல் சரோன்- சமாதானத்தின் எதிரி

லேயே சிறை வைத்தது பாலஸ் தீன் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மாபெரும் அவமானமும்

பாலஸ்தீனப் பிரதேசங்கள் முற்றுகைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அரபாத்தும் சிறை படுத்தப்பட்டு பட்டினி போடப்பட்டபோது அமெரிக்க வெளியூறுவத்துறை செயலர் அரபாத் பயங்கரவாதத்தை போதியளவு கண்டிக்க வேண்டும் என்று நிபுந்தனை போட்டார். இதனைத்தான் வெந்த புனில் வேல் பாய்ச்சுவது என்பர்.

அமெரிக்கா கொடுத்த உற்சாகத்தில்தான் இன்று இஸ்லேவின் வலதுசாரி கட்சியான விக்குயிட் கட்சி பாலஸ்தீன் ராஜ்யத்தை நாம் அங்கீரிக்க போவதில்லையென தெரிவித்திருப்பது. ஏரியல் சரோன் ஒரு சர்தேச யுத்த குற்றவாளி. அவர்தான் இதனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மிலோசவிக்குக்கு எந்த விதத்திலும் சோடை போகாத இந்த யுத்த குற்றவாளி தொடர்பில் அமெரிக்கா மென்மையான போக்கையே கடைபிடிக்கிறது. அதை விட இன்னுமொருபடி மேலே போய் அத்தியந்த நன்பனாகவே நடந்து கொள்கிறது.

ஏரியல் சரோன் இன்றைக்கு 17வருடங்களுக்கு முன் சிற்றிலா, ஷாப்ரா என்ற இரண்டு லெபனான் பலஸ்தீன் அகதி முகாம் களில் குண்டு வீசி மக்களை நேரடியாக அரங்கேற்றியவர்கள் கொண்டிராமித்த மாபாதகன் தானே அவர்கள்.

புதிய நூற்றாண்டில் இத்தகைப்பார்கள் கண்டிக்கப்பார்கள் மனித குலத்தை கொண்டு வரும் விடயங்களும் இருக்கின்றன.

காலம் பற்றிய அச்சம் நிறைந்த கேள்விகளே எஞ்சி நிற்கின்றன.

யேசுநாதர் அவதரித்ததாகக் கருதப்படும் பெத்தலேகம் தேவாலயத்தின் உள்ளேயே சண்டைகள் நடைபெற்ற போது அது சியோனில்கூடுகளிடம் உள்ள நட்புக்காக மேற்கத்தைய உலகம் சகித்துக் கொண்டது.

தமது குருமான நண்பர்களுக்காக தமது ஆன்மீக கலாச் சார விழுமியங்களையும் தாரை வர்க்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

ஆப்கானில்தான் பாமியன் பள்ளத்தாக்கு புத்தர் சிலைகளுக்காக வரலாறுகள் நாகரிகங்களைப் பற்றி கவலைப்பட்டவர்கள் இங்கு ஏன் அதையொத்த செயலுக்கு கவலைப்படவில்லை.

மேற்கத்திய, ஸ்காந்தோனிலிய நாடுகள் பிரச்சினைகளை தீக்கு முயல்கையில் அது மேற்கத்தைய பானி அதிகாரப்பகுவாக அமைந்துவிடும் அச்சமும் காரணமாக இருக்கலாம். கனடாவின் கியூபெக் அல்லது இங்கிலாந்து வேல்ஸ் ஸ்கோட்டிஸ் போன்ற விடயங்களும் இருக்கின்றன.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ இலங்கையின் அரசியல் சர்வதேசமயமாகும் போது உபகண்டமயப்பட்டும் வருகின்றது. இது உண்மையில் நல்ல அறிகுறியே.

இந்தியா இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் ஒரு தலையிடாக கொள்கையையே கடைபிடித்து வருகிறது. ஆனால் தன்னை மீறி இது வெளியே செல்வதற்கும் இந்தியா அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

இங்கு இந்தியாவிற்கு முள்ளாக உறுத்தும் விடயங்கள் புலிகளின் நடவடிக்கை நம்பகத் தன்மை தொடர்பானதே. அது உறுதிப்படுத்தும் வரை இந்தியா அகலக் கால வைக்காது.

தனது பிராந்திய உள்ளுருங்களுக்கு விரோதமான சக்திகளின் கைகளுக்கு ஒரேயடியது. இன்னோரள்ள விடயங்கள் இவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டியிருக்கலாம்.

-உபகண்டத்தான-

தியாகிகள் தினம் பூன் 19

நப்பிரச்சினைக்கு
சமாதானத் தீர்வு
காண்பதற்கான
முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்
இக்கால கட்டத்தில் இன
விடுதலைக்காகவும், சமூக
மாற்றத்துக்காகவும்,
ஜனநாயகத்துக்காகவும் போராடி
உயிர் நீத்த எங்கள்
தோழர்களை, போராளிகளை,
பொது மக்களை நாம் நினைவு
கூர்ந்தாக வேண்டும்.

“பேரரசு செய்தால் விண்ந்
தின்னும் சாத்திரங்கள்” என்று
பாரதி கூறியது போல்
காலத்துக்குக் காலம்
குத்துக்கரணமடித்து உயிர்
தியாகம் செய்த தமது
தோழர்களையும்,
தலைவர்களையும் மறந்துபோன
இன்றைய சந்தர்ப்பவாத தமிழ்
தலைமைகளை யாரும்
முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளக்
கூடாது என்பது எமது
பணிவான வேண்டுகோளாகும்.

எமது சமூகத்தின் விடியலுக்காக
உயிரைக் கொடுத்ததே ஒரு
பெரிய விலையாகும். அவர்கள்
ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு
நினைவு கூறப்படுகிறார்கள்.
பின்னர் கால வெள்ளத்தில்
அவர்களின் நினைவுகள்
அள்ளுண்டு போகின்றன.
நேரமையான கொள்கை
பிடிப்புவள் அர்ப்பனை
உணர்வுள்ள அரசியல்
தலைமைகள் இல்லாததே
இதற்குக் காரணம் எனலாம்.
அற்ப சலுகைகளுக்காக
இவர்கள் கண்ணை விற்று
சித்திரம் வாங்கி விடுவார்கள்.

எப்போதும் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தில் இதய சுத்தியான பங்களிப்பு செய்யாத களவாணிப பேரவைகள் தமிழ் தலைவர்கள் என்று வலம் வருகிறார்கள். 20 வருட போராட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் துண்பத்தின் பலாபங்கள் இதுதானா? என்று ஏங்கும் அளவுக்கு நிலைமை காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் உயிர்த்தியாகம் செய்த தோழர்கள் போராளிகள் ஏனாம் செய்யப்படுகிறார்கள்.

தியாகிகள் பிரதியுபகராத்தை
எதிர்பார்ப்பவர்கள் அல்ல.
ஆனால் அவர்களின் தியாகம்
கொச்சைய்ப்படுத்தப்படுவதை
அவர்களின் ஆத்மாவாக எம்மில்
வாழ்வது ஏற்றுக் கொள்ளாது.

பல சுதந்திரப் போராட்டங்களில்
 இத்தகைய சம்பவங்கள்
 நேர்ந்துள்ளன.

 சுதந்திரத்துக்குப் போராடியது
 யாரோ. அதிகாரத்தை
 கைப்பற்றிக் கொள்வது யாரோ.
 புதிய அடக்கு
 முறையாளர்களிடமிருந்து
 விடுதலையடைய சுதந்திரம்
 பெற்றதாக கூறப்படும் நாடுகளில்
 கூட மக்கள்
 போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
 இந்த கார்ப்பிரீஸ்

பெறுவதல்ல பிரச்சினை. பெற்ற கதந்திரத்தை பாதுகாப்பதே இங்கு பிரச்சினை.

ஆணால் எமது நாட்டில் தமிழ்
மக்களுக்கு சுதந்திரம்
கிணடக்கவில்லை. சுதந்திரத்திற்கு
போராடி மரணித்தவர்கள்
மதிக்கப்படவும் இல்லை.

இன்று போட்டம்பற்றி பாசாங்கு
செய்யவர்கள் சம்பந்தப்
பட்டவர்களிடம் அதிகாரம் அற்றும்
போகும் போது தமது
நிலைப்பாட்டை தலைக்கீழாக
மாற்றிக் கொள்வார்கள்.

இவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை
பார்க்கும் போது ஒரு சம்பவம்
ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர்
 இந்தியாவின் ராஜஸ்தான்
 மாநிலத்தில் ரூப்கண்வர் என்ற
 பெண்மணி தனது கணவரின்
 சிடைக்கு மேல் உறவினர்களின்
 நிரப்பந்தத்தின் பேரில் உடன்கட்டை
 ஏற்றியோது அதனைச் சுற்றி
 வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்கள்.
 சுதிமாதா கோமில் கட்டினார்கள்.
 பெரிய உண்டியல்கள் வைத்தார்கள்.
 சுதிமாதா வண்ணப் படங்களை
 வெளியிட்டார்கள். இங்கு
 மாநிலத்திலே உழிமாலூரிலோ

இந்தகைய ஒரு
வியாபாரத்தைத்தான் எமது
பத்திரிகை உலக, வியாபார உலக
ஜாம்பவான்கள் ஸிலர் செய்து
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இறந்து போனவர்களில் ஒரு
பகுதியினரை தாழ்ந்தியும் மறு
பகுதியினரை போற்றியும் வியாபாரம்
செய்கிறார்கள். இவர்கள்
போராட்டத்துக்காக வாழ்வை
துறந்தவர்களை இழிவு
படுத்துகிறார்கள். அதில் ஒரு
பக்கச் சார்பும் உண்டு.

தியாகிகளின் பேரால் நாம்
வலியறுத்துவது வாழ்வின்
மகத்துவத்தையே. அவர்கள்
சமூகத்தின் அழிவுக்காக,
மரணிப்பிற்காக போராடவில்லை.
அவர்கள் சமூகத்தின்
ஒளிபொருந்திய எதிர்க்கால
வாழ்வுக்காகப் போராடனார்கள்.
எமது சமூகம் இழந்த மனித
உயிர்கள் போதும்! போதும்!
எமது சமுதாயம் இழந்த விலை
மதிப்பற்ற விடயம் அது
மாத்திரம்க்கான்.

நாம் எத்தனைய
ஆரவாரக்கார்களாக இருந்தாலும்
எமது சமூகத்திற்காக
மரணித்தவர்கள் முன் நாம் தலை
சுப்பந்தவர்களும் உல்லாஸமிடி.

வேண்டும். மரணம் எவ்வளவு
கொடுமையானது. வாழ்க்கை
எவ்வளவு மகத்தானது என்று
உணர்த்திச் சென்றவுக்கும்
அவர்களே.

இந்த நாடு பெருமிதப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. ஏனெனில் கடந்த 20 வருடங்களில் 65,000 மக்களின் உயிர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த வரலாற்றுத் துயரத்திற்கான காரணங்கள் ஆராயப்பட்டு தீர்வு காணப்படுவதுதான் நாம் மறைந்தவர்களுக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாக இருக்க முடியும்.

தோழர் பத்மநாபா

எமது சமூகத்தின் எழிலாந்த வாழ்வுக்காகவும் தேசிய, சமூக, பொருளாதார, விடுதலைக்காகவும் போராடிய முற்போக்காளர்களில் முன்னரங்கில் நின்றிருந்தவர் தோழப் பத்மநாபா.

தமிழ் மக்களின் விடுதலை
 மாத்திரமல்ல முஸ்லிம் மக்கள்,
 மலையக மக்கள், சிங்கள
 முற்போக்குச் சுக்திகளுடைய
 உறவுக்காக அவர் நடைமுறையில்
 செயற்பட்டவர். இந்தியாவில்
 இடதுசரி இயக்கங்களுடனும்,
 பெரியார் பாதையில் செயற்பட்ட
 திராவி இயக்கங்களும் வைப்-

இந்தியாவின் தேசிய
அரசியல்
சக்திகளுடனும், அவர்
உறைவைப் பேணினார்.

பாலஸ்தீனர்களின்
பாசறையிலும் பழிற்சி
பெற்றவர். பாலஸ்தீன
விடுதலைக்கான
பிரபஸ்ய முன்னணியின்
(PDLFP) பாசறையில்
இருந்தவர் அவர்.
சர்வதேச முற்போக்கு
சக்திகளுடன்
எப்போதும் உறவை
பேணியவர்.

சென்னையில்
 சனசந்தியிமக்க
 கோட்மாக்கத்தில் 12
 தோழர்களுடன்
 அவர்மீது
 நடத்தப்பட்ட
 படுகொலை தாக்குதல்
 தமிழக அளவில்
 மாத்திரமல்ல இந்திய
 அளவிலும்
 உணர்வுலைகளை
 எழுப்பியது.

அவர் எவ்வளவு
 தூரம் சாதாரண
 மக்களுடன் உறவு
 கொண்டிருந்தார்
 என்பதற்கு
 சென்னையில் அவரின்
 மரணச் சுடங்கில்
 கலந்து கொண்ட
 லட்சோப லட்சம்
 மக்களே சான்று,

அவர் தத்துவமும்,
 புரட்சிகர எழுச்சி
 மனோபாவமும்
 கொண்ட சம
 காலத்தின் தலைவர்.
 அவருடைய வாழ்வு
 39வது அகவையில்
 முடிவடைந்தது,
 எமது சமூகத்துக்கு
 நேர்ந்த துரத்திட்டமே.
 இன்று உலகில்
 வாழும் தலைவர்கள்
 யாருடனும் ஓப்பிட
 முடியுமானால் கிழக்குத்
 திமோரின் ஸனானா
 கஸ்மோவாவுடன்
 அவரை ஓப்பிட
 முடியும்.

எமது சமூகத்தில்
 நிலவும் பாசிசம் நல்ல
 அம்சங்கள் பலவற்றை,
 எமது சமூகத்தை
 முழு வீச்சில் முன்
 கொண்டு செல்லக்
 கூடிய உந்து
 சக்திகளை காவு
 கொண்டு விட்டது.

தேசிய விடுதலைக்கும்,
 சமூக மாற்றத்துக்கும்,
 ஜனநாயகத்துக்கும்
 போராடி உயிர்
 நீத்தவர்களுக்கு எமது
 இதயற்றவமான
 அஞ்சலியைச்
 சொல்வதற்கிலோம்